

SLOVENSKI NAROD.

haja vsak dan zvečer, izimši nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 35 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petarostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovono pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Kranjske deželne finance in učiteljske plače.

VI.

Poleg predloga glede zakupa dež. užitnine in obdačenja zapuščin, je sprožil Šuklje še en predlog, namreč: deželno zavarovalnico. Kakor prva dva predloga, tako tudi ta tretji predlog ni nov, kakor prva dva, tako tudi ta tretji ni zrasel na Šukljejevem zelniku, kakor prva dva je tudi ta tretji — mrtvorjeno dete.

S sebi lastno gostobesednostjo pripoveduje Šuklje, kako zmagovito prodira misel, da je zavarovanje postalo javna zadeva, ki se naj oskrbuje in vrši po javnih oblastvih, kako sprevideva najzabitejši kmet, koliko bo zanj boljše, ko bo sleherni posestnik moral biti zavarovan, in sicer pri monopolizirani deželni zavarovalnici in obširno pripoveduje, da je on, Šuklje, že pred 17 leti predlagal ustanovitev obligatorne zavarovalnice.

Res, imenitno je Šuklje razpredel svojo misel, samo to je nekako prikril in zamečkal, da po sedaj veljavnem zakonu je ustanovitev dež. zavarovalnice z obligatornim zavarovanjem, dež. zavarovalnice, ki bi imela monopol, popolnoma nemogoča, ker je nedopustna. Dež. zborlahko tak zakon desetkrat sklene, če hoče, sankcije ta sklep ne dobi, dokler bo veljal sedanji zavarovalni zakon.

Šuklje sicer pravi, da so v sedanjem drž. zboru tri četrtine vseh poslancev vneta za prisilno zavarovanje po deželah in da bi bil če neha obstrujska, tak zavarovalni zakon izmed prvih znamenj zopet pridobljenega, zopet oživljenega avstrijskega parlamentarizma — ali kaj je s tem pomagano? Tega zakona še nimamo in ga najbrž še dolgo ne dobimo, a tudi če bi

bil sklenjen, je ž njim zagotovljeno šele prisilno zavarovanje, ni pa s tem še zagotovljen monopol deželnim zavarovalnicam.

Brez ovinkov povemo: Mi nismo bili nikdar in tudi danes nismo nasprotniki monopolizirani deželni zavarovalnici. Ako bi dobila dežela monopol, ako bi bila odpravljena konkurenca tujih, dobro vpeljanih, trdno stoječih zavarovalnic, ako bi bil vsakdo prisiljen, zavarovati svoje poslopje pri deželni zavarovalnici, potem bi mi bili prvi, ki bi šli za tako zavarovalnico v boj.

Kakor rečeno, je pa taka zavarovalnica po obstoječem zakonu nedopustna in nemogoča in zato je vse dotično Šukljejevo govorjenje samo pesek v oči, sam švindel.

Danes samore dežela ustanoviti samo zavarovalnico ali na delniški podlagi ali na podlagi vzajemnosti. Ta zavarovalnica pa bi ne imela monopola, nego bi se morala boriti z velikansko konkurenco drugih zavarovalnic, in pri tej zavarovalnici bi tudi nihče ne bil prisiljen zavarovati se proti požaru.

Naše prepričanje je, da bi taka dež. zavarovalnica absolutno ne imela vsebi življenjske moči. Da, pred 30. leti se je dala taka zavarovalnica ustanoviti, in tedaj bi bila imela upanje uspevati, ko bi se bilo pametneje in poštenje delalo, kakor pri klerikalni banki »Sloveniji«, ali dandanes je tak poskus brezupen, dandanes je taka zavarovalnica v naprej izgubljena.

Le pogledimo takozvano škofovo zavarovalnico. Ustanovila jo je duhovščina, škof in vsa duhovščina — torej najzvoornejši agitacijski aparat, kar si ga more kdo misliti, dela za to zavarovalnico z vsemi

silami, in vendar stoji ta zavarovalnica pred bankrotom in tožari zdaj prevrane kmete kakor nikdar noben šifutski zavod, tako da jo kolnejo pri deželnem sodišču sodniki, da se kar tema dela.

Ta zgled kaže bolje kot nadaljša rasprava, da je valed obstoječih razmer deželna zavarovalnica, ki nima monopola in ni obligatorna, izgubljena že ob uri svojega rojstva.

Šuklje menda o tem nikdar ni resno premišljal, saj bi sicer gotovo ne sanjal o tem, naj se ustanovi dež. zavarovalnica na podlagi vzajemnosti, en del čistega dobička (!) pa naj se določi za zboljšanje učiteljskih plač. Ko bi se bil Šuklje nekoliko poučil o stvari, bi vedel, da po veljavnem zakonu se mora eventualni dobiček razdeliti med članke in se ne sme porabiti za druge namene, na drugi strani pa so člani tudi dolžni pokrivati eventualne izgube. Od zavarovalnice na vzajemni podlagi dežela sploh nima ničesar pričakovati, tudi če bi zavarovalnica dobro uspevala, kar je itak izključeno, ker ne sme po zakonu ničesar vzeti od dobička. Le ustanovne in druge stroške bi imela, zakaj po zakonu bi tudi vodstvo ne bilo v njenih rokah, oziroma bi bila le upravni organ, ki nima druge pravice, kakor da izvršuje sklepe občnega zbora in občni zbori bodo gotovo vedno raje sklenili znižanje premij, kakor da bi čisti dobiček darovali deželi.

Mislimo, da je stvar dovolj jasna in da vsak razumen človek uvideva, da je tudi zadnji Šukljejev predlog nezrel in neresen in neizvedljiv.

Svečanosti v Belgradu.

(Poročilo našega posebnega izvestitelja.)

Prvič, odkar so stopila jugoslovanska plemena v politično življenje, se snidejo zastopniki teh narodov, da si podajo v bratski slogi roke.

Odkar se je započelo politično gibanje med njimi, že so se tudi pojavili razpori, ki so zabranjevali, da bi se strnili vsi Jugoslavi v eno politično enoto, ki bi naj odločevala o svoji bodočnosti in svoji usodi.

Temu pa seveda niso bili toliko krivi jugoslovanski narodi sami, marveč tuja politika, ki je zgodaj uvidela, kako velikansko silo bi reprezentovalo zedinjeno Jugoslovanstvo in naj bi bilo združeno tudi samo na duševnem poprišču — in ki je pravočasno umela zabiti v ta mlada, še ne izkušena, jedva šele probudivša se plemena umetno, a močno zagovozdo, ki je povzročila, da jugoslavi še dandanes niso združeni duševno, še manje pa politično!

Res je, da smo Slovenci pri teh sporih zelo malo udeleženi, saj smo edini narod slovanski, ki goji čuvstva prave in čiste ljubezni napram vsem drugim slovanskim narodom, a navzlic temu smo prišli v dobi našega narodnega preporeka v navskrižje z zasnovatelji in voditelji ilirske ideje, ki bi bila, kakor bi morda škodovala naši samobitnosti, naravnost velikanskega in odločilnega pomena za celokupno Jugoslovanstvo.

Jugoslavi nismo umevali važnosti momenta in zato smo še danes razkosani v širi politične in duševne enote. Kakšna elementarna napaka je to bila, jeli smo šele v zadnjem času uvidevati in zato se pojavlja v zadnjem času v vseh jugoslovanskih plemenih živahno gibanje, da bise po možnosti sedaj popravilo ono, kar se je zamudilo pred desetletji. Srbi in Hrvatje, Bolgari in Srbi in z

vsemi Slovenci se približavajo drug drugemu in danes si sežejo prvič skupno v roke, da sankcionirajo svojo resno voljo, se v bodoče izogibati medsebojnim sporom in v skupnem marljivem bratskem delu graditi dom boljše bodočnosti svoje.

Inicijativo za to pa je dala, to je treba odkrito priznati, jugoslovanska omladina, ki si je s tem korakom že pridobila izrednih zaslug, ako bi tudi morda njeni nameni v celem ne obrodili onega sadu, ki ga sedaj pričakujejo.

Jugoslovanski dijaški shod je rodil misel o jugoslovanski umetniški razstavi in ne motimo se, ako trdimo, da je s tema dvema v najožji zvezi tudi kongres jugoslovanskih zdravnikov in naravoslovcev.

Takisto pa tudi nemimo, da smo zadeli pravo, ako z vsem prepričanjem trdimo, da je nad vsemi temi prireditvami lebel plemeniti duh — velikega Slovana, kralja Petra Karagjorgjevića. Ako bi v staroslavnem Belgradu ne vl dal kralj iz rodu Karagjorgjevićev, bi bili morda nemogoči jugoslovanski kongresi v prestolnici srbske kraljevine.

V sredo bo kralj Peter Karagjorgjević slovesno kronan narodnim kraljem srbskim in tega slavlja se v vedjem številu udeležijo tudi Slovenci. Nikdar še ni imel narod slovenski mesta pri kraljevskih svečanostih, to pot se prvič kot mili in dragi gost udeleži slovesnega čina, ko venča svobodni narod svojega svobodno si izbranega vladarja s kraljevske krono. Prvič je to, naj li bo to pomeni lepše bodočnosti, ko bo tudi narod slovenski na svoji zemlji svoj gospod, ko si bo tudi sam lahko prosto volil vero in postave? Kdo bi si upal o tem ugibati?!

Prihod Slovencev v Zagreb.

Poročali smo že, kako navdušeno so bili Slovenci, ki so se napotili v Belgrad, sprejeti v Zagrebu. Vse peron

LISTEK.

100 letnica srbske vstaje.

II.

Srbski župani (vojvodi) so poznali junaške čine Jurja Petrovića, ki jih je doprinesel kot dobrovoljec v avstrijski vojski in kot hajduk, zato so ga enoglasno izbrali za poglavarja vstaje. Zaupanje je bilo pa tudi vse, kar je dobil za težavno vojskovanje. Takoj se je zbrala okoli njega precejšnja četa. Toda ne smemo si predstavljati, da ne bo vojske, temu se bili hajduki, begunci pa tudi ljudje dvomljive preteklosti, ki so mu prisegli zvestobo. Vse pa je prevečala ljubav za svobodno domovino in neizrečeno sovraštvo do zatiralcev Turkov. Na čelu taki armadi je postal Karagjorgje največji strah Turkom. Začelo se je plačevanje »oko za oko, zob za zob«. Po tem, kar je srbska raja pretrpela cela stoletja, se pač ni čuditi, da tudi vstasi sedaj niso imeli mehkočutnih src za Turke. Zažigali so turška domovja ter prisilili na potu vsakega Srba, da se jim je pridružil. Žene in otroke so vstasi poprej spravili v varna skrivališča v gorah. Turkov se

je polastil nepopisen strah. Že samo klic »Karagjorgje!« je zadostoval, da so vrgli orožje od sebe ter bežali. Kmalu po celi srednji Srbiji (Šumadiji) ni bilo več Turka, vsi so zbežali v trdnjave.

Uspehi Karagjorgjeve čete so ohrabрили tudi Srbe v ostalih pokrajinah; ob reki Moravi je zbral veliko četo Milenko iz Klijčevca, ob reki Kolubari pa Nenadović. Zadnji je za celo svoje premoženje kupil top, prvi top v srbskih rokah, ter začel oblegati trdnjavo Šabac, ki se mu je tudi morala vdati. Nato je hitel na pomoč Milenku ter sta skupno zavzela Požarevac, potem pa so se vsi trije junaki združili ter šli oblegat Belgrad, kjer so se bili zaprli janičarji s svojimi poveljniki.

V Carigradu so bili slabo poučeni o namerah vstašev. Mislili so, da so se Srbi vzdignili le zoper svoje neposredne tlačitelje, poveljnike janičarjev, ki so tudi carigradski vladi s svojo upornostjo delali velike pregla-vise. Zaradi tega je bila sultanu vstaja še celo dobro došla ter je zapovedal bosanskemu paši Bekirju, da je prišel Srbom na pomoč. Kmalu pa so se Srbi prepričali, da so za zavzetje Belgrada še preslabi. Odpo-

ljali so se po Donavi v Novo Oršovo, kjer je turški poveljnik dovolil Milenku in tovarišem, da so prišli v trdnjavo. Ustrelili so vse štiri poveljnike janičarjev ter prinesli njihove glave v srbski tabor. Bekir paša je mislil, da bodo sedaj Srbi zadovoljni ter se zopet razidejo. Toda motil se je. Srbi so hoteli imeti za svoje junaške uspehe drugačno plačilo. Meseca avgusta 1804 so poslali tri veljavne Srbe v Petrograd s prošnjo, naj vzame Srbijo pod svoje varstvo, kakor je to že storila glede Moldave in Vlaške. Ruska vlada pa jim je nasvetovala, naj najprej razodenejo svoje želje turški vladi, pri kateri jih bo tudi ona zagovarjala. Srbi so nato sklicali spomladi 1805 velik shod v Ostružnico, kjer so postavili na sultana nekako spomenico. Med drugim so zahtevali, da se morajo janičarji odpovzati za vedno iz Srbije, a po vseh trdnjavah se mora namestiti tudi nekoliko srbske posadke. Sultanu so se zdele zahteve »raje« preoblastne. Takoj so Srbi začeli nadaljevati vojsko ter v kratkem času vzeli Turkom trdnjavi Užice in Koranovac.

Sultan je poslal niškemu paši Afisu ukaz, naj srbski »raje« pobere

orožje. To povelje pa ni bilo lahko izvršiti. Afis paša je odrinil z vojsko iz Niša ter vzal s seboj tudi mnogo vrvi, da bi poobesil srbske voditelje. Milenko je sprejel njegovo številno vojsko z 2500 junaki pri Čupriju ter ga užugal. Afis paša je odšel nazaj v Niš ter kmalu vsled žalosti nad toliko sramoto umrl. Leta 1806 je poslal sultan nad Srbe bosanskega vezirja Bekirja s 30.000 vojniki in ekadrskega paša Ibrahim s 40.000 vojniki. Toliki premoči so se morali Srbi v začetku umikati, a ne dolgo. Smeli Karagjorgje je poslal proti bosanski vojski 1500 mož, sam pa je šel z nekoliko večjo četo drugi turški vojski nasproti ter jo pri Pecki tudi popolnoma premagal. Turki so se umaknili proti Šabcu, a Karagjorgje je šel za njimi. Tam se je prve dni avgusta 1806 završila odločilna bitka, v kateri je ostal zmagovalac Črni Juri, dasi je imel le 4 topove. Bilo je strašno klanje, Srbi so napravili zelo bogat plen.

Že so se Srbi pogajali s sultanom za mir, in sultan je bil tudi voljan ustreči njihovim zahtevam, ker se je bal Rusije. Toda ravno tedaj so nastale evropske homatije z Napoleonom, in Rusija je imela dovolj posla doma.

To je sultana ohrabilo, da ni hotel podpisati miru. Srbi so takoj začeli nadaljevati vojno. Po daljšem obleganju so zavzeli trdnjavo Belgrad, kjer se je izvršilo zgodovinsko grozno tridnevno klanje Turkov. Kmalu nato so zavzeli tudi Šabac in Užice. Ko so tudi po drugih krajih bili Srbi enako srečni, imeli so koncem leta 1806. osvobodeno domovino.

Črni Juri je nato začel organizovati deželo. Vojvodje so si ga izbrali za vrhovnega poglavarja z naslovom »kneza«. Kakor se je dosedaj izkazal v vojski za junaka, pokazal se je sedaj za dobrega državnika. Ustanovil je narodno skupščino in deželni »sovjet«.

Leta 1809. so se Srbi podali pod nekako zaščito Rusije ter so se do leta 1813 zmagovito vojskovali z rusko pomočjo proti Turkom. Tako je Črni Juri sijajno pobil Turke na Varvarinskem polju in pri Irini. Toda česar ni premogla vsa turška sila, zapadlo je domači neslogi. Več mo-gočnih vojvod, med njimi posebno Milan Obrenović, so začeli rovatiti proti vrhovnemu poglavarju. Karagjorgje je sicer puntanje s svojo močno roko udušil, a poprejšnje zmagovitosti ni bilo več. Ko je leta 1813. iz-

je bil prenapolnjen občinstva in čim se je vlak približal kolodvoru, zaozili so urnobesni klici „Živeli Slovenci, živelo hrvatsko-slovensko pobratinstvo“ in ko so Slovenci izstopili iz vozov, navdušeni klici in iskreni pozdravi kar niso hoteli ponehati. Pred kolodvorom je vsa množica brez vsake inicijative stopila v red in prepevaje domovinske pesmi odkorakala preko Hlice na Jelačičev trg pred spomenik velikega bana Jelačiča. In kakor na povelje se je vsa množica odkrila in zaorila je iz sto in sto grl veličastna in večno lepa narodna himna „Liepa naša domovina“, da se je zdelo, kakor bi se bili pred spomenikom Jelačiča bana k novemu življenju vzbudili vsi njegovi hrabri bojovniki. Nato je nastala tišina in Slovenci, spremljani od Hrvatov, ki so se jim pridružili, so odkorakali na državni kolodvor, med potoma povsodi navdušeno aklamirani. Pri odhodu združenih Hrvatov in Slovencev je bil prostorni kolodvor do zadnjega kotička, poln občinstva ki je živahno aklamiralo odhajajoče. Med petjem narodnih slovanskih himn je vlak oddrdal proti Belemu gradu. V Zagrebu se je čulo, da je neka stranka, ki ji ne ugaja, da se Hrvatje udeležijo svečanosti v Belemgradu, nameravala prirediti protidemonstracijo, ki pa je srečno izostala in prav je, da je izostala, saj bi ne značala ničesar, kakor breztačnost do Slovencev, ki v enaki ljubezni objemajo Hrvate in tudi Srbe!

Sprejem v Beogradu.

Po celonočni, skrajno utrudljivi vožnji so dospeli slovenski in hrvatski gostje v Zemun, kamor jih je že iz Zagreba spremljal policijski stražnik, od Indije naprej pa več orožnikov. Ta preljubezniva skrb avstro-ogrske vlade pa ni Hrvatov in Slovencev prav nič motila v dobri volji. Na zemunskem kolodvoru je goste čakal pripravljani odbor, ki je vse došle presrečno pozdravil in jim naznanil, da jih ob obali Dunava že čaka parobrod, ki jih ima prepeljati v prestolnico kraljevine Srbije. V dolgem sprevedu — saj jih je bilo nad 300 — so se Hrvatje in Slovenci pomikali po ulicah Zemuna proti dunavski obali, kjer jih je že čakal parobrod „Beograd“ okičen s ponosno srbsko rdečemo-ro-belo trobojnico. Na krovu ladje je bilo na stotine odličnega begradskega občinstva, ki je že od daleč mahal v pozdrav z robc in navdušeno klicalo: „Živeli Slovenci in Hrvatje, živela Jugoslavija!“ Po raznih formalnostih, ki jih je bilo potreba absolvirati pri avstrijski policiji, smo stopili na krov „Beograda“, najpresrečneje pozdravljeni od Srbov, ki so nam stiskali roke in nas bratsko objemali. V istem hipu je zaigrala vojaška srbska godba, v slikovitih, po ruskem vzorcu prikrojenih uniformah „Hej Slovani“ in vsa množica se je odkrila in jela navdušeno peti to vseslovansko himno. In

ostala že ruska pomoč vsled vojske z Napoleonom, udri so zopet Turki v deželo ter kmalu zavzeli vso deželo. Črni Juri je zbežal na avstrijska tla. Novo osvoboditev Srbije je izvedel v naslednjih letih vojvoda Miloš Obrenović, ustanovitelj žalostno poginole srbske dinastije. Srbi so prekmalu pozabili na svojega prvega junaka ter proglasili Obrenovića za kneza.

O Črnem Jurju se dolgo časa ni ničesar vedelo. Iz Avstrije je šel na Rusko, od tam pa v Besarabijo. Leta 1817 je prišel slavni junak kot begun v svojo tužno domovino. Oglasil se je pri nekdanjem svojem vojvodi Vuličeviću, ki je bil starejšina v zmederovski župi. Vuličević je skril Jurja v Radovanskem gozdu, v teritorni nekega Vojkiča. V tem skrivališču je bil Črni Juri v noči 12. na 13. julija 1817 v epanju ubit na ukaz kneza Miloša. Glavo so mu odsekali ter jo odnesli v Beograd. Telo so zakopali najprej tam, kjer je bil ubit, pozneje pa je bilo izkopano in prenešeno v Topolo ter shranjeno v cerkvi, kjer še danes počiva. Tuda zločin se je značeval kruto lani na pravniku njegovega morilca, a pravnik slavnega junaka se ravno te dni slovesno krona kot srbski kralj Petar I.

kakor, da bi bilo nebo samo ginjeno te bratske ljubavi, je jelo rositi in kapljica za kapljico je jela padati iz njegovega očesa in oko njegovo je še sedaj zastrto. Prepluli smo kraje, kjer se „Dunaj družil s sestro svojo Savo“ in stopili na zgodovinsko pomenljiva tla begradska. Pred sabo zroč še sive utrdbe iz pradavnega časa, preluknjane s krogli turških topov, tam doli pa rase in se razvija novo moderno mesto! Kako skupa sta nekdanj in sedaj!

Navzlic deževju je vsa množica, kateri se je pridružilo tudi več srbskih oficirjev v okusnih uniformah, korakala v sprevedu, spremljana od vojaške godbe, pred kraljevi konak. Prišedši tjakaj je zadonel iz tisoč in tisoč grl navdušen, urnebesni klic: „Živel kralj Petar, živela Jugoslavija“. Kralj se je pokazal na oknu in prijazno se poklonil še zahvalil za prirejeno ovacijo. Danes zvečer 17. t. m. je komers, jutri dopoldne pa otvori umetniško razstavo, kakor se čuje, kralj Peter sam, zdravniško pa ministrski predsednik. Zvečer je na čast gostom slavnostna predstava v gledališču.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Ruske izgube pri Liaojangu.

Is bojišča je baje prispel uradni izkaz o velikih izgubah v bojih pri Liaojangu. Razen generalov Fortina in Rutkovskega je padlo še 250 častnikov in 21.552 (?) mož. Na bojišču so baje pustili Rusi 233 topov, ki so jih vzeli Japonci. Škoda na materijalu znaša 57 milijonov rubljev. — Ta „uradni“ izkaz je seveda japonski; koliko je verjeti japonskim uradnim virom, pove jasno ravno ta izkaz. Iamestnik Aleksejev je namreč skoraj istočasno poslal generalnemu štabu sledeče poročilo: »Uradno poročilo maršala Ojame o zasedenju Liaojanga je v hudem nasprotju z resnico. Kar se tiče plena v orožju, streljivu in blagu, pustili smo v istin le dva stara, nerabna železniška voza, ki sta nam služila za stanovanje, in nekaj polomljenih municijskih voz. Nadalje smo pozabili nekoliko zabojev s krogli za revolverje, ki so jih proglasili Japonci za »dum dum« krogelje. Kakor je japonsko poročilo pretirano ali tudi naravnost zlagano o izgubah ruskega materijala, tako bo tudi glede poročila o padlih ruskih vojakih.

Zadnja japonska vojna sila.

Sklicanje japonske milice pod orožje govori o japonskih stiskah jasnije kot trdovratni molk njihovih generalov. Prvotno Japonska sploh ni mislila, da bo k temu koraku prisiljena. Po prvih večjih zgubah je sicer začela računati tudi na to skrajno sredstvo, a v načrtu je imela, da se milica skliče šele prihodnjo spomlad. Zadnji čas pa so imeli Japonci pred Port Arturjem in v Mandžuriji tako velikanske izgube, da jim ni drugega preostalo, kakor se zateči k temu skrajnemu sredstvu. — »Daily Express« poroča, da japonska vlada skrbno prikriva izgube, posebno smrt častnikov polka Kanazave pred Port Arturjem, da se prebivalstvo ne vznemiri.

Iz vojnega torišča v Mandžuriji.

General Kuroki je sporočil v Fusan: »Fronta japonske armade se nahaja nekaj mil severno od Liaojanga, skoraj na pol poti proti Mukdenu, nasproti Kuropatkinovi predstazi. Splošno se sodi, da prelazi Kuropatkin svoje taborišče v Harbin. Videti je, da sta obe armadi zadovoljni z začasnim mirovanjem, ker sta izmučeni. — Iz Tokija poročajo, da so Japonci pri Liaojangu zaplenili toliko klaje, da zadostuje konjem štirih divizij za tri mesece. — Pri Tielingu so Rusi že od meseca julija utrjevali svoje pozicije ter tam mirno pričakujejo večjo bitko. Med Mukdenom in Tielingom imajo zelo mnogo posadk. Kitajci se zelo boje bitke pri Mukdenu, ker bi mogli pri tem biti uničeni sveti grobovi dinastije. Poskusili bodo z diploma-

tično akcijo, da pregovore oba nasprotnika, da odvrneta operacije od Mukdena. — Kitajska zahteva je naravnost smešna; saradi par trhljih grobov paš ne bodo Rusi žrtvovali svojih izvrstnih posojij, ker Rusi so zasedli vse vasi okoli Mukdena ter imajo svoje vojne oddelke tako strategično razpostavljene, da zasledujejo vsko kretanje japonske armade, dasi je ista še 20 mil južno-vzhodno od Mukdena.

Izpred Port Arturja.

Kakor poročajo japonski in kitajski viri, je bilo 15. t. m. streljanje na trdnjavo grozno ter se je z isto silovitostjo dne 16. t. m. nadaljevalo. Japonci so streljali s Šušijena, Paličvanga in Golobjega zaliva s velikimi topovi, ki so jih dobili pred nedavnim iz Japonske. Rusi so baje ostavili vas Jenkiatun blizu Golobjega zaliva.

Baltiško brodovje.

Iz Carigrada je došla vest, da ima sedem parnikov ruskega prostovoljnega brodovja dovoljenje turške vlade v rokah za prehod skozi Bospor, ki bodo vozili za baltiško brodovje 60.000 ton premoga iz Nikolajeva in Odesa. Baltiško brodovje ne gre skozi suški prekop temuč skozi hibernski zaliv. Parnik »Meteor«, ki vozi več tisoč ton vode in stroje za napravo pitne vode iz morske vode, je že šel mimo Carigrada, da se pridruži baltiškemu brodovju.

Japonci v Koreji.

Obširne japonske odredbe v Šūlu kažejo na to, da so Japonci določili korejsko prestolnico za stalno taborišče za eno svojih divizij. Izven mesta ob železnici gradijo Japonci z veliko naglico vojašnice.

Nemčija za ogrske Nemce.

Berolin, 18. septembra. Bivši ogrski državni poslanec Lutz Kordy, ki so ga ogrska sodišča zaradi ščuvanja proti madjarski narodnosti obsodila, a je pobegnil na Nemško, je sedaj nastavljen za nadučitelja na berlinski mestni realni gimnaziji.

Odpovedana trgovinska pogodba.

Bern, 18. septembra. Svica je odpovedala trgovinsko pogodbo Avstro-Ogrski.

Dogodki v Macedoniji.

Solun, 18. septembra. V vilajetu Monastir se je pojavila grška četa 35 mož, ki je oborožena z vojaškimi puškami. S turške strani se zatrjuje, da je to prva grška četa, ki zasleduje politične in ne roparske namene.

Carigrad, 18. septembra. Turška komisija v Tibru, ki deluje proti albanским roparjem, je zadela pri nekaterih begih na odpor, valed česar se je proti begom, ki so vsakakor v tajni zvezi z roparji, uvedla kazenska ekspediciija.

Carigrad, 18. septembra. 40 rezervnih bataljonov iz Male Azije, ki so bili od lanskega leta nastanjeni v solunskem vilajetu, je odpuščenih v domovino. Sedaj je v tem vilajetu le še 27 bataljonov. S tem je trem reformnim vilajetom odvzeto veliko breme, kakaj turška vlada je zahtevala za zdrževanje 77 bataljonov letnih 600.000 funtov. Civilni agentje so vsled tega zadnji čas pri vrhovnem nadzorniku zahtevali, naj se v tem smislu uredi proračun za tri vilajete.

Belgrad, 18. septembra. V pilepškem okraju se je začelo živahno vstaško gibanje. Pri vasi Donje je prišlo do hude bitke med veliko četo pod vodstvom bolgarskega učitelja Dančova. Vstaši so bili v strašnem klanju pobiti. Padel je tudi Dančov, pa tudi mnogo Turkov je obležalo. — Pri Mulašu je bila bitka med vstaško četo pod vodstvom Dimitrija Stamatovića in turškimi vojaki. Od Turkov je padel en častnik in več vojakov. Padel je tudi Stamatović.

Sofija, 18. septembra. Srbski pop Petruša in učitelj Stojan-

nov sta izdala Turkom večjo vstaško četo, ki je bila tudi pobita. V boju sta padla vstaška voditelja Arsov in Babata. Sorodniki izdanih so se pred nekaterimi dnevi strašno maščevali ter obesili 5 mož in 2 ženi izdajalskih somišljenikov.

Rojstvo italijanskega prestolonaslednika.

Rim, 18. septembra. Povodom rojstva prestolonaslednika so se vršile v Rimu in po vseh večjih mestih navdušene patijotične prireditve z razsvetljavo in koncerti. Kralj je naznanil brzojavno ministru Giolittiju, da daruje 1 milijon lir za praskrbo delavcev za starost.

Ruski minister Svjatopolk-Mirski.

Lvov, 18. septembra. Novi ruski minister notranjih zadev namerava izvesti važne osebne spremembe pri guvernerjih. Guvernerji, ki so postali nepriljubljeni, se nadomestijo z drugimi uradniki.

Sestanek nemškega cesarja z ruskim carjem.

Berolin, 18. septembra. Tukaj ni ničesar znanega o takem sestanku. Nemški cesar ni dobil nikakega povabila ter sploh ne misli iti letos v inozemstvo. Sestanek so si izmislili angleški časopisi, da bi Nemčijo pri Japanu očrnil, da stoji z Rusijo v razmerju, ki nasprotuje nevtraliteti.

Spopad med italijanskimi in kitajskimi vojaki.

London, 18. septembra. Ko so se te dni italijanski vojaki večbali v Pekinu na tleh italijanskega konzulata, sta jih s ceste opazovala dva kitajska vojaka. Italijani so ju odpodili, čemur sta se Kitajci uprli. Nastal je pretep. Eden Kitajec je zbežal proti stanovanju kitajskega vojnega poveljnika. Italijani so stekli za njim ter dvakrat ustrelili proti hiši. Kitajski vojaki so hoteli s streljivo odgovoriti, kar pa je zabranil njihov poveljnik. Kitajska vlada se je takoj pritožila pri italijanskem poslanstvu, a dosedaj ni dobila odgovora.

Angleško-tibetanska pogodba.

London, 18. septembra. Sedaj so se seznaile nekatere podrobnosti iz angleško-tibetanske pogodbe. Anglija dobi pol milijona vojne odškodnine. Dokler se ta ne izplača, zasedejo Angleži dolino Humbi. Okupacija bo trajala najmanj tri leta, postane pa lahko tudi trajna. Vse trdnjave na trgovski cesti med Indijo in Gancejem se morajo podreti. Tibet ne sme brez angleškega privoljenja svoje zemlje niti prodati, niti v najem dati, niti se direktno ali indirektno vmešavati, katerakoli država v tibetanske vladne razmere Nobena država ne sme uradno ali neuradno poslati svojih ljudi v Tibet. Nadalje je treba angleškega privoljenja, ako hoče kaka tuja država v Tibetu delati ceste, železnice ali polagati mine. Iz te pogodbe je jasno, da si je Angleška zagotovila popolno jerobstvo nad Tibetom.

Skupščina „Zveze slov. pevskih društev“.

Med organizacijami velikega obsega in velikega pomena je tudi lani osnovana „Zveza slovenskih pevskih društev“. Zvez imamo po Slovenskem že mnogo, kakor n. pr. „Zveza obrtnih društev“, „Zveza učiteljskih društev“, „Zveza slov. posojilnic“ — nebodijetrebna — „Gospodarska Zveza“. Vsem tem zvezam pa je bil že pri rojstvu namen, pospeševati predvsem gnotne koristi svojih članov. Tega namena pa nima „Zveza slov. pevskih društev“, njo so rodili ideali za narodno prosveto. In kdor le malo pomisli, kako odločilno vlogo pri narodni probuji je vsedkar in povsod igrala pesem, ta bo tudi znal primerno ceniti blago misel ustanovnikov „Zveze slov. pevskih društev“.

Včeraj popoldne se je vršila skupščina tega slovenskega parlamenta v dvorani „Glasbene Matice“. Zbralo se je nad 50 skupščinarjev, ki so zastopali kakih 20 pevskih društev. Večinoma so bili zastopniki vodje dotičnih pevskih društev. Odlični rodoljubi in rodoljubkinje so prihiteli na zbor iz Gorice, Trsta, Celja, Ljutomeru (gdč. Erna Razlag) itd.

Skupščino je otvoril Zvezni predsednik g. prof. A. Stritof, imenoval za overovatelja zapisnika dr. Ravnharja in Šebenika, nato pa v presrečnih besedah pozdravil skupščinarje kot zastopnike imenitnih probuditeljev narodne misli in prosvete. Poudarjal je, da so bila pevska društva prva, ki so probujala narodno zavest, a so še danes stebri slovenstva. Osebito je pozdravil zastopnike iz daljnih krajev. Povedal je, da je „Zveza“ že sedaj okoli 1000 članov broječa pevska armada. Z napredki pevske zveze moramo biti popolnoma zadovoljni, zakaj pristopilo je že 25 društev, 2 društvi pa sta za dnji čas pristop prijavi. Da se vsa društva na vabilo niso prijavila, temu je kriva napačna bojazen, da se naložijo društvom velika bremena.

Tajnik g. Kocmur je poročal o delovanju „Zveze“ od njene ustanovitve 19. julija 1903 ter prečital zapisnik ustanovnega zbora.

Blagajnik g. Gotthard je poročal o denarnem stanju mlade „Zveze“. Društva so plačala članarine za svoje člane 277 K 20 h; izdatki so znašali 33 K 47 h, potemtakem je v blagajni še 243 K 73 h. Preglednika sta našla račune v redu.

Iz poročila o stanju, delovanju in potrebah posameznih društev smo povzeli, da so „Zvezi“ dosedaj pristopila ali svoj pristop vsaj prijavila sledeča društva: 1. Pevsko in glasbeno društvo v Gorici, 2. Slovensko delavsko Pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani, 2. pevsko društvo „Kolo“ v Trstu, 4. Bralno in pevsko društvo „Maribor“ v Mariboru, 5. Prvo slovensko pevsko društvo „Lira“ v Kamniku, 6. Pevski zbor slovenske čitalnice v Gorici, 7. Pevsko društvo „Ljubljana“, 8. Pevsko društvo „Zvon“ v Smartnem pri Litiji, 9. Pevski zbor narodne čitalnice v Kranju, 10. Slovensko pevsko društvo v Trstu, 11. Pevski zbor „Glasbene Matice“, v Ljubljani, 12. Dolenjsko pevsko društvo v Rudolfovem, 13. Pevski zbor bralnega društva na Bledu, 14. Pevski zbor šišenske čitalnice, 15. Slovensko pevsko društvo „Edinost“ v Žalcu, 16. Celjsko pevsko društvo, 17. Slov. pevsko društvo v Ljutomeru, 18. Pevsko društvo „Nabrežina“, 19. Slovensko pevsko društvo v Ptuj, 20. Slov. pevsko društvo „Gorotan“ v Šmihlu, 21. Pevski zbor brežiške čitalnice, 22. Žirovnikov pevski zbor v St. Vidu nad Ljubljano, 23. Pevsko društvo „Drava“ v Glinjah, 24. Vipavsko pevsko društvo, 25. Pevski zbor slovenskega delav. podpornega društva v Celju, 26. „Vrnska Vila“, 27. „Slaveci“ pri Mariji Magdaleni v Trstu. — Letos so dobila trakove na zastave sledeča zvezna društva: „Slavec“ (2), „Ljubljana“, „Lira“, „Vila“, in zbor šišenske čitalnice. Med voditelji pevskih zborov je večina ljudskošolskih učiteljev. — K pregledu, katere skladbe so se največ pelev v pretečenem letu pri zveznih društvih, je pripomnil g. dr. Tuma, da goriško pevsko društvo poje pri vsakem nastopu poleg slovenskih po eno hrvaško, srbsko, češko in rusko pesem, da se vzgaja v naših društvih pa tudi pri ljudstvu sploh smisel za slovansko pesem.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. septembra.

— **Osebnost.** Deželni predsednik baron Hein je šel danes na Dunaj. — Suplent na državni realki v Gorici Fr. Mašera je imenovan za glavnega učitelja na učiteljsku v Kopru.

— **Kranjske deželne finance.** Z ozirom na gorostasni švindel klerikalnih listov smo si šteli v dolžnost, da pojasnimo dejansko stanje kranjskih deželnih financ. »Slovenec« je hitro porabil to priliko, češ, da vse ni bilo nič res, kar smo pisali o podporah, ki jih je požrla klerikalna obstrukcija. To je že vrhunec duhovniške nesramnosti. Kaj pa je spravilo dež. finance v tako žalostno stanje, če ne ravno obilne podpore, ki jih je dovoljevala dežela volilcem klerikalne stranke. Leta in leta so klerikalni poslanci mledovali: dajte, dajte, dajte — in dežela je dajala in dejala za vinograde, za vodovode in za vse mogoče in nemogoče stvari. Vedno in vedno pa so se klerikalci upirali tudi vsakemu zvišanju deželnih doklad in zatevali, naj se narede dolgovi. In tako bi šlo in pojde najbrž še dalje. Letos pa ni podpor, ne zaradi tega, ker ni denarja, saj ima dežela kredita še dovolj, nego zaradi katoliške obstrukcije. Primanjkljaj je imela deželatudi žepred 10 leti, a vendar je dosedaj vsa ta leta izdala ogromne tisočake za

po pre in dajala bi podpore tudi letos, ko bi jih ne bila požrla katoliška obstrukcija.

Deželnozborske volitve na Štajerskem za novo ustanovljeno IV. kurijo se bodo vršile jutri. Slovenci so postavili v treh okrajih svoje kandidate in sicer: za mariborsko-radgonski okraj posestnika Franca Thalerja v Št. Ilju, — za ptujsko-brežjski okraj dvornega svetnika dr. Miroslova Ploja na Dunaju — in za celjsko-slovenjegraški okraj posestnika Ferda Roša v Trbovljah. Boj bode posebno hud v mariborskem okraju, kjer so zraven Slovencev postavili tudi Nemci, krščanski socialisti in pa socialni demokratje svoje kandidate, tako da si bodo stale štiri stranke nasproti. V tem okraju pride najbrž do ožje volitve. Nič manje hudo bode boj v ptujskem okraju, kjer so se Nemci združili s „Štajerčevimi“ nemškutarji in skupno postavili znanega orekoveškega Wratschkota za kandidata. Izid volitev v tem okraju bode pokazal, ako ima „Štajer“ v tem okraju med kmeti res tako zaslonbo, kakor se hvali. V celjskem okraju je izvolitev slovenskega kandidata Ferda Roša zagotovljena, dasi tudi v tem okraju Nemci in socialni demokratje silno proti njemu agitujejo.

Klerikalni shod na Koroškem. Z Visokega Strmca se nam piše: Shod, katerega so napravili klerikalni rešitelji koroških Slovencev, je bil slabo obiskan. Neki kranjski duhovnik je znane, vklesane črke na zgodovinskem kamenu iz gosposvetskega polja v svoji učenosti raztolmačil po Jarnikovem načinu, da bi s tem verne ovčice navdasil za vero, katero so Slovenci baje že imeli, ko je oni kamen še stal v Virunu. Drugi govornik je govoril tako spahedano slovensčino, kakor je govoril otroč, ki je osem let obiskoval slavne koroške ljudske šole. O narodnosti skoraj ni bilo ne duha ne sluha razun v govoru g. poslanca Srafenauerja, ki je navduševal navzoče za ljubezen do domovine in jezika slovenskega. Ovečnem življenju v nebesih itd. se je marsikatera „učena“ beseda izpregovorila. Le tako naprej, in enkrat se bode še čitalo: kranjsko uniformiran slov. koroški duhovnik je svoj narod pokopal: »Ene se tebi koroški Slovenci je želja spočila — v zemlji domači, da truplo leži«.

Občinske volitve v Dornbergu. V prijaznem Dornbergu na Goriškem je bil te dni ljut boj med narodnonapredno in med izdajalsko klerikalno stranko. Klerikalci so poklicali na pomoč tudi dornberška častna občana Simona Gregorčiča in Vekoslava Spinčiča. In — glej čudo! — častni občan Simon Gregorčič je prišel glasovat **proti** tistim, ki so ga branili, ko ga je Mahnič besno preganjal, **proti** tistim, ki so mu podelili častno občanstvo. Tudi častni občan Vekoslav Spinčič je poslal problastilo, a to ni obveljalo. Komentarja ne bomo pisali, glede Simona Gregorčiča zato ne, ker se nam mož smili, glede Vekoslava Spinčiča pa zato ne, ker ni vredno truda.

O goriškem deželnam zboru pravi »Soča«: Dokler bo Pajer deželni glavar in dokler pojdejo za njim slovenski klerikalci, bomo goriški Slovenci le tuji v deželni hiši in iz nje ne izide za večji del dežele nič dobrega, nič takega, kar bi merilo na napredek Slovencev ter obenem koristilo celi deželi.

Farška nesramnost. Iz gorenjskih Rateč se nam piše: Pretekli dni je prikolovratilo v našo mirno vas mlado popče. Kmalu smo izvedeli, da je to vedno pijani kaplan Baloh. Kadar ni pijan, kuje časih pesmice ter jih objavlja v „Slovenec“ in „Domoljubu“. Kdor bere te pesmice, tega kar po trebuhu ščiplje in kolje. Kaplane Baloh se je zaletel v neko tukajšnjo gostilno, kjer ga je pričakoval njegov znanec. Med čakanjem je ta znanec vzel v roke na mizi ležeči „Slovenski Narod“. Ko je to pijani božji namestnik Baloh zapazil, je v silni razburjenosti iztrgal bralcu „Slov. Narod“ iz rok in ga zalučal na drugo mizo. Go-

tovo si je mislil, da je storil junaško delo, a pokazal je le svojo oliko in omiko. Drugikrat zna „gospod pesnik“ kaj dobiti okrog blagoslovljenih ušes, če se bo lotil tuje lastnine.

Cerkov je vsem narodom enako pravična — tako se upajo klerikalci govoriti še danes, ko nam vendar počenjanje katoliških škofov in njih duhovnikov jasno kaže, da je rimska cerkev ena najhujših sovražnic slovenskega naroda. To se kaže pri vsaki najmanjši priliki. Tako je bila 8. t. m. jubilejna procesija iz Celovca v Gosposveto. Procesija je bila napovedana tudi v »Miru«, torej je bila prirejena tudi za Slovence. V Gosposveti pa je bila samo nemška pridiga. Tako se dela povsod po Slovenskem, pa se vendar še dobe ljudje, ki ne uvidevajo, da je rimska cerkev Slovencev sovražna.

Koblar zopet pogorel. Kranjski tehant Koblar je imel nekaj časa v oblasti mesto podnadelnika krajnega šolskega sveta na Primskem. Pri novi volitvi je pa žalostno pogorel, dobil je en sam glas, namreč — svojega.

Zopet obsojen. Slaboglasni fajmošter na Igu, dr. Mauring, je bil danes zopet obsojen, in sicer na globo 80 K in v povračilo vseh stroškov, ker je iz same hudobije čisto lažljivo obdolžil gostilničarja Antona Mežana z Iga (pri Studencu) nekega kaznjivega dejanja in ga ovadil orožnikom. Izkazalo se je, da je izanski božji namestnik grdo obrekoval in poštenemu možu čast kradel in zato je prejel zasluženo kazen. Pobiljšal se pa ta maščnik Gospodov seveda ne bo.

Ljubljansko gasilno in rešilno društvo je imelo včeraj dopoldne pri stari cukrarni veliko vajo, kateri je prisostvoval tudi g. župan Hribar. Vse vaje so bile izvedene jako eksaktno.

Parnove „Amakonke“ se uprizore 24. t. m. v Planu, kamor pride tudi skladatelj, da opereto pripravi.

V Kamniku se je ustanovil »Sokol«. Pravila so predložena. Na shodu v soboto se je takoj nabral znaten znesek za telovadno orodje.

Z Bleda se nam javlja: Letoviščarji so nas zapustili, nastal je na poletni tako živahnem Bledu jesenski mir in samo v slovedem Mallnerjevem hotelu je nekaj odličnih gostov. V nedeljo je prišel dež. predsednik baron Heins soprogo, da vidi krasni naš Bled še enkrat pred koncem sezone, obedoval je pri Mallnerju in se z večernim vlakom vrnil v Ljubljano.

Slovensko učiteljsko društvo kočevskega okraja priredi tretje letošnje zborovanje dne 22. t. m. v Sodražici. Kot poročevalca nastopita učitelja Fr. Mlakar iz Ribnice in Mih. Vrbič iz Sodražice. Prvi govori o gojenju narodnega čuta v šoli in izven šole, drugi o čebelarstvu, s katero stroko se g. poročevalca bavi zelo uspešno že mnogo let.

V Cerkljah na Dolenjskem se dne 22. t. m. otvoril novo šolsko poslopje. Učiteljice, učitelji in drugi šolski prijatelji se vlnjudo vabijo, da se slavnosti udeležijo ter to nemudoma prijavijo šolskemu vodstvu v Cerkljah (p. Krška vas). Banket se vrši ob 1. uri popoldne (Kuvrt 2 K 40 h).

Slovenskim rodoljubom z dežele in sosednih slovenskih pokrajin, ki dohajajo po opravkih v Celovec, naznanjamo, da se celovski Slovenci shajajo odslej vsako sredo ob pol 8. uri zvečer v gostilnici g. Cavnika „Pri zlatem studencu“, Lidmanskega ulice, kjer imajo odmenjeno svojo „klubovo sobo“. Poseben vhod iz dvorišča na desno. — Slovenski gostje so nam vsekdar dobro došli! Prof. Schrey, starosta.

Oproščen ubijalec. Kakor smo poročali, je v Ravnah pri Brežicah vpokojeni orožniški posteja vodja Anton Požun ubil s sekiro svojo taščo Ano Kink. Požun, ki je 34 let star, je dobil pred dvema letoma majhno pokojnino ter se lani priženil na Kinkovo posestvo, kjer je poleg jezične ženske dobil še bolj strupeno taščo. Tašča je bila Požunu neprestano za petami ter ga zbadala in dražila, kjerkoli ga je mogla. Tako je bilo tudi 6. junija letos, ko je prišla tašča za Požunom v pojato, kjer je ta steljo sekal, ga dražila in zasmehovala, da je šleva, ki si ničesar ne upa; pri tem je pomolela razdraženemu zetu glavo, naj udari, ako ima kaj poguma. Požun je v tem hipu tudi zamahnil s sekiro ter prekal tašči glavo. Pred porotniki je vse ske-

sano priznal ter izjavil, da ne ve, kdaj in kako je zamahnil, ker je bil skrajno razburjen. Sodisce je pripustilo porotnikom event. vprašanje o hipnem zmedenju, ki so ga tudi porotniki poleg vprašanja glede uboja potrdili, nakar je bil Požun oproščen.

Ustrelil se je na Reki kofarja Anton Pono iz Šentjurja pri Novem mestu.

Društvena godba priredi v torek, dne 20. t. m., ob pol 8. uri zvečer mirozov. Obhod: Mestni magistrat, Pred škofijo, Poljanske ceste, Sv. Petra most, Sv. Petra cesta Resljeva cesta, Slomškov ul., Kolodvorske in Sodniške ulice, Dunajska cesta, Schellenburgova ulice, Gradišče, Valvazorjev trg, Križevniške ulice, Sv. Jakoba most. Stari in Mestni trg, Magistrat. V slušaju neugodnega vremena se vrši mirozov v petek, 23. septembra, po istem sporedu.

Nevarni cigan prijatelj. Dne 17. t. m. jutraj je šel tukajšnji postajevodja g. Jožef Schleimer z orožnikom Jožefom Lipovcem proti Posavju na patroljo. Tam sta izvedela, da se je predvečer klatil po Posavju cigan Alojzij Breščak, star 31 let, rojen v Kranju, pristojen v Kamnik in da je šel proti Gameljnu. Takoj sta se podala v Gameljne, šmartno in od tam v Repuže, kjer sta pri gostilničarju Francetu Mohoriču po ciganu vprašala in izvedela, da je bil tam in odšel. Sledila sta ga dalje in ga res izsledila ob 9. zvečer v neki oddaljeni bajti. Ko sta prišla do bajte, sta začela Breščaka, ko je ravno pri mizi pripovedoval, da ga iščejo orožniki, da ga pa ne bodo dobili živega v roke, češ, da je že dobro pripravljen. »Kaj čem,« je pravil, »za beračim sem premlad, ker mi nihče nič ne da, delal ne bodem, kradel bom pa, dokler bo šlo«. Orožnika sta nato vstopila v bajto, držeč nasajena bajoneta proti ciganu, ki je neustrašeno skočil izza mize in hotel uiti skozi okno. Ker pa je bilo isto premajhno, skočil je proti orožnikom, nastavljal prsi in velel: »prehodita me, tukaj sem«. Orožnika sta ga potem uklenila in odpeljala proti Ljubljani. Po 13 urnem neprestanem zasledovanju sta bila orožnika tako utrujena, da sta morala v Gameljnah najeti do Ljubljane voz. Alojzij Breščak je komaj preстал 8 letni zapor zaradi ropa in raznih tatvin in že zopet ima ravno ista hudodelstva nad seboj. Ljudstvo se ga boji povsod, kamor pride, ker je zelo nevarni in silovit. Cigan je pred nekaj dnevi v Zbiljah pri Medvohah kradel, kjer so ga pa kmetje zasledili in ga hoteli ujeti. Breščak jim je grozil s samokresom in so ga mogli le z vilami prepediti. Ko je pritekel do Save, je skočil v vodo in jo vkljub temu, da je bila zelo narasla, preplaval. Samokres mu je bil ostal v vodi in se je pri njem dobilo le smodnik in kroglice.

Zlobnost. Dne 17. t. m. je pripeljal voznik Jožef Kramar v Konjušne ulice št. 13 7 vreč suhih gob in se je tam nekoliko odstranil. Med tem časom pa je delavec Andrej Selan, ravnotam stanujoč, perezal pri petih vrečah trake, s katerimi so bile zavezane, in ko je Kramar konja pognal, so začele gobe padati iz vreč v blato. Ko bi ne bil tega hitro opazil, bi bil imel zaradi Selanove zlobnosti lahko občutno škodo. — Včeraj jutraj je pa srečal zidar Fran Vekonja na Dunajski cesti Ano Severjevo iz Kleč št. 13, ko je peljala v mesto mleko. Zgrabil je brez vsakega vzroka voziček, ga prevrnil in ji napravil pri tem na steklenicah in mleku 6 K škodo. Za to neumestno burko je šel jest ričet. Vekonja je mekarioci škodo povrnil.

Zastrupil se je v soboto ponoči zobozdravnik gosp. dr. Julij Koblitz pl. Schlesburg v svojem stanovanju na Dunajski cesti št. 7 s cijankalijem. Koblitz je bil roj. 1870. v Olomucu. Vzrok samomoru je bila neozdravljiva bolezen, namreč tuberkuloza. Truplo so danes prepeljali na Dunaj.

Nsreča. Dne 17. t. m. je vlačil Ignacij Struna, hlapec pri posestniku Obersterju v Zatični, v gozdu s konjem hlode. Eden hloď se mu je zvalil na levo nogo in mu jo pod kolonom zlomil. Pripeljali so ga v deželno bolnico.

Konja zamenjal. V soboto je bila posestniku Valentinu Štebetu iz Gmajnce v kamniškem okraju 300 K vredna kobila v hlevu pri »Ferlincu« na Cesarja Jožefa trgu zamenjana. Ali se je to zgodilo namenoma ali po pomoti, še ni doznano. Štebe kobile, ki je preostala v hlevu in ki je vredna le 70 K noče vzeti in se bode najbrže moral pravdati za odškodnino.

Poljska tatvina. Včeraj zvečer je prišel delavka J. P. stanujoča na Zaloški cesti št. 15 proti hiši vrečo krompirja. Tam službujoči stražnik jo je ustavil in po daljnem izpraševanju dognal, da je J. P. krompir res na neki nji ukradla.

Delavsko gibanje. V soboto se je odpeljalo iz Ljubljane v Gorico 10 zidarjev, 7 žensk je šlo od tu v

tovarno v Knittelfeld, 15 Hrvatov se je peljalo iz Reke v Hrušico, 19 pa iz Salške doline na Koroškem v Zagreb — Včeraj je šlo v Ameriko 10 Slovencev, nazaj je pa prišlo 97 Hrvatov, iz Hrušice je šlo 100 Hrvatov, na Westfalsko se jih je odpeljalo 70, na Jesenice 4 in v Feldkirchen pa 30. — **Izgubil je Alojzij Matelič** srebrno uro z verižico, vredno 24 K. — Gozdni čuvaj Ivan Podkrajšek je pa našel v Tolovskem gozdu uro z verižico, vredno 7 K.

*** Najnovejše novice.** — V novo deško učiteljsko (I. razred) v Opavi se je vpisalo 56 učencev.

Dohodki ogrske države so bili v pretečenem četrtletju za 27 milijonov ugodnejši kot v istem času lanskega leta.

Poneverjalec Jenner je baje skril pri neki svoji ljubici v neposredni bližini Dunaja.

Med umorjenimi misijonskimi sestrami v Novi Gvineji je tudi bivša učiteljica iz Solnograške Vilma Batka.

Zlati rudnik na Češkem. V Roudnah pri Budjeovicah je neka angleška družba zopet oživila s kapitalom 3 milijonov kron Zlato, ki so ga dobili prve dni, je razstavljeno v 4 do 5 kg težkih drohij.

Ponesrečeni romarji. V ogrski občini Myrbator so se splašili konji ter udri med procesijom romarjev. Dva otroka in neka žena so ostali na mestu mrtvi, vseh ranjenih oseb je 49, med njimi 19 smrtno.

Shod naravoslovcev se vrši sedaj v Bratislavi pod predsedstvom profesorja dr. Chiarija iz Prage.

Generalni štrajk v Italiji. V Milanu traja štrajk nespremenjen. Plinometri so že prazni. Mesto je v temi. Tuji beže. Štrajkujoči so zaklali v neki gostilni zdravnika Gandolo, ker se je protivil, da bi se gostilna zaprla. Tudi v Genovi so se primerili veliki izgređi ter se proglasili najbrže obsedno stanje Ravoccar se je proglasil generalni štrajk tudi za vse italijanske železnice. Štrajkujoči nastopajo z velikimi nasilji. Cenzura ne pusti nobenih poročil v svet.

Sleparstvo v Parizu. Žena nekega trgovca v Parizu, ki je bil takrat na potovanju v provinciji, je ravno nameravala vstati, kar ji prinese dekla čašo čokolade. Komaj je čašo izpraznila, že je zopet močno zaspala. Dekla je odprla okno na cesto in na dano znamenje je prišlo sedem ljudi v stanovanje. Vzdignili so gospo in jo z blazino vred položili na tla, nato pa odnesli posteljo in vso drugo hišno orodje, vso zlatnino, nakit in dragotine, preproge, podobne i. t. d. Vse so prav skrbno zložili v velik voz za poštvo, ne da bi jim vratar količkej branil, ker se je trgovec imel v kratkem izseliti in je bil vratar mnenja, da je te ljudi najel trgovec. Ko se je oropana gospa čez tri ure budila, je našla le še prazne sobe in stene. Policija je še tisti večer prišla nezvesto služkinjo in upajo, da se jim posreči, priti tudi drugim sleparjem na sled.

5000 dolarjev za dve bolhi. A. M. Baker v Tacoma (Amerika) pričakuje, da dobi 5000 dolarjev, katero svoto mu bode izplačal baron Rothschild za dve sibirski bolhi, kateri je vjel na živi severni lisici, katero je vjel v Sibiriji. Baker se je napolnil v minoli zim v Sibirijo, od kjer se je vrnil v juniju. On je bral o razstavi bolh v St. Louisu, katera zbirka je last barona Rothschilda iz Frankobroda. V zbirki so vrste bolh, izvezene sibirskih. Takoj na to se je Baker vrnil v Sibirijo, kjer je vjel dve bolhi na hrbtu neke sirske lisice. Sedaj je prinesel bolhi že živi v steklenici. Pred kratkim je potoval dalje proti St. Louisu, kjer mu bode izplačali 5000 dolarjev nagrade.

Razmere v pruskih „višjih“ krogih. Znani slepar in oderuh ter nečistnik Opitz je bil opetovan v preiskovalnem zaporu, a vselej so ga proglasili za duševno abnormalnega, ga nekaj časa imeli v opazovalnici, potem pa ga izpustili, da je svoje sleparije nadaljeval. Nedavno je bil v Berlinu ljudski shod, na katerem je prečital pisatelj Brand spis, ki se je zaradi Opitza poslal višjemu državnemu pravdniku dr. Isenbielu. V spisu je povedano, da se je ta Opitz javno hvalil, da je z vojvodo Ernestom Güntherjem iz Meleviske-Holštajna v kaznjivem razmerju, vsled česar se mu ne more ničesar zgoditi. Ta vojvoda Günther pa je brat nemške cesarice in zet proslule princezinje Lujze Koburške. Tudi se je Opitz hvalil, da je v njegovi oblasti, da sodni akti izginejo.

Ruska penzija za Japonec. Francoski poslanik v Tokiju

je izročil letno pokojnino za tista dva kulija, ki sta svoj čas sedanjemu ruskemu carju, tedanjemu carevišu pomagala rešiti življenje. Ko je careviš takrat potoval po Japonskem, napadel ga je neki zblazneli policist z golo sabljo. Oba kulija sta pa precej pripomogla, da so careviša rešili in car se jima je izkazal hvaležnega ter jima določil letno penzijo, ki jima omogočuje, da za japonske razmere živita kaj udobno. Ko je napočila vojna, sta se kulija bala, da izgubita penzijo in da bodeata zopet morala vložiti voziček. Veliko pa je bilo njuno veselje, ko sta se preverila, da to ni res.

*** Temperatura v Sibiriji.** Termometer kaže 11. t. m. ob 7. uri jutraj po Celziju: v Omski 73 stop., v Tomsku 85 stop., v Irkutski 58 stop. in v Čiti 36 stop. gorkote

*** Buharški emir** je, kakor poročajo iz Jalte, daroval 20.000 rubljev, da se ustanovi tamkaj šola, ki se bo nazivala po prestolonasledniku Alekseju.

*** Največje perje** ima takozvana palma Inaj, ki raste ob bregih amazonske reke v Braziliji. To perje je dolgo 9 do 15 metrov in široko 3 do 4 metre.

*** Največja tovarna za tobak na svetu** je v mestu Lille ter je lastnina francoske države. V tej tovarni se izdelata na leto do 50.000 tonelat raznega tobaka, kakor smotk, cigarete, tobaka v omotih itd. — Tobaka porabi Nemec na leto povprečno 1369, Holanec in Belgijec 963, Anglež le 680 gramov.

*** Mošoja v Londonu.** Kakor poročajo, dobi London v kratkem mošoja in je neki turški paša že naročil načrte za krasno mošoj, zadosti obsežno za 2000 londonskih mohamedancev. Posebno karakterističen bo za poslopje vitki minaret, ki bo z njega vabil muzein vernike k molitvi. Načrte pošljejo sultanu v Carigrad, da jih odobri.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 19. septembra. V kratkem bo tu sestanek zaupnikov češkega kluba in obeh jugoslovanskih klubov.

Praga 19. septembra. Izvrševalni odbor staročeške stranke se je včeraj posvetoval o politični situaciji in ostro obsodil govor, ki ga je imel ministrski predsednik Körber v Lvovu, v katerem govoru se je kot vladni princip proglasilo čuvanje vse nemške posesti, naj si bo še tako krivična.

Opava 19. septembra. Danes je bil tvorjen slezijski deželni zbor. Nemci so podali predlog, naj vlada prekliče svojo odredbo glede čeških in poljskih paralel na učiteljskih v Opavi in v Tesinu, koj na to je bila seja zaključena. Sodi se, da nameravajo Nemci začeti z obstrukcijo proti vladi.

Belgrad 19. septembra. Včeraj ob desetih dopoldne je bil tvorjen kongres zdravnikov; zborovanje se je vršilo v kazališču. Navzoč je bil kralj. Avakumović je otvoril kongres, ministrski predsednik Gruić je pozdravil navzoče Slovence, Hrvate, Bolgare in Čehe. Med drugimi je govoril tudi dr. Šlajmer, ki se je poklonil kralju. Kralj je sprejel delegate. Jugoslovansko umetniško razstavo je otvoril kralj sam in si takoj razstavo ogledal. Izrekel se je kralj jako pohvalno o slovenskih delih.

Milan 19. septembra. Velikanski generalni štrajk je končan; danes so vsi delavci šli zopet na delo.

Berolin 19. septembra. Knez Herbert Bismarck je včeraj umrl. Cesar Viljem se udeležil pogreba osebno, cesar Franc Jožef je brzojavno kondoliral.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 19. septembra. Japonska armada se južno od Mukdena približuje ruskim kolonam, ki stoje za provizoričnimi utrdbami. General Velicko organizira obrambo.

Petrograd 19. septembra. Predno odide 8. voj na bojišče, pride car v spremstvu novega ministra notranjih del v Odeso, od koder pojde v Kišinev.

Sredstvo, mora vsled svoje sestave biti tudi precejšnje učinka, je velike vrednosti za zdravnika in za paciente. — **Železasto vino** lekarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti se odlikuje po tem, da obsega v resnici naznačeno množino železa. — Zunanja naročila po povzetju. 1264—15

Rogaški „Styria-vrelec“
zdravilna voda proti
želodčnim oteklina in krču
Bright-ovim vnetjem obisti
kataru v goltancu in jabolku
kataru v želodcu in črevesu
diatezi vodne kisline
sladkorni griži
zaprtju
bolečinam na jetrih.

Borzna poročila.
Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 17. septembra 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	99-35	99-55
4-2% srebrna renta	100-15	100-35
4% avstr. krona renta	99-30	99-50
4% zлата	119-30	119-50
4% ogrska krona	97-15	97-35
4% zлата	118-85	119-05
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4-1/2% posojilo mesta Split	100-25	101-25
4-1/2% Zadar	100-—	100-—
4-1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902	100-85	101-85
4% češka dež. banka k. o.	99-60	100-—
4% „ž. o.	99-60	99-90
4-1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101-50	102-50
4-1/2% pešt. kom. k. o. z.	106-85	107-85
4-1/2% 10% pr.	100-50	101-50
4-1/2% zst. pisma Innerst. hr.	100-65	101-65
4-1/2% dež. hr.	100-20	101-20
4-1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100-—	101-—
4-1/2% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100-75	101-75
4-1/2% obl. češke ind. banke	98-50	—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-10	100-10
3% prior. dol. žel.	307-50	309-50
4-1/2% juž. žel. kup.	101-10	102-10
4-1/2% avst. pos. za žel. p. o.	—	—

Srečke.	1854.	1855.
Srečke od l. 1854.	183-75	185-75
„ 1860.	260-—	263-50
„ 1864.	161-50	163-50
„ tizske	309-—	319-—
„ zem. kred. I. emisije	297-75	307-75
„ II.	269-—	275-—
„ ogr. hip. banke	93-—	97-—
„ srbske a frs. 100-—	134-25	135-25
„ turške	21-—	22-—

Basilika	srečke.	1854.	1855.
Kreditne	464-—	474-—	—
Inomoške	78-—	83-—	—
Krakovske	83-—	87-—	—
Ljubljanske	69-—	69-50	—
Avst. rud. križa	54-—	56-—	—
Ogr.	29-25	30-25	—
Radolfove	66-—	71-—	—
Saleburške	77-—	81-—	—
Dunajske kom.	517-—	527-—	—

Delnice.	1854.	1855.
Južne železnice	87-—	88-—
Državne železnice	645-75	646-75
Avstr.-ogrske bančne delnice	1614-—	1623-—
Avstr. kreditne banke	655-50	656-50
Ogrske	764-50	765-50
Živnostenske	248-50	249-50
Premogokop v Mosta (Brüx)	658-—	662-—
Alpinski motan	473-25	474-25
Praške žel. ind. dr.	2435-—	2445-—
Rima-Murányi	512-25	514-25
Trbovjske prem. družbe	326-—	327-—
Avstr. orožne tovr. družbe	479-60	480-60
Češke sladkorne družbe	169-—	171-—

Valute.	1854.	1855.
C. kr. cekin	11-35	11-39
20 franki	19-01	19-03
20 marke	23-48	23-56
Sovereigns	23-94	24-—
Marke	117-37	117-57
Laški bankovci	95-—	95-20
Rubli	2-53	2-54
Dolarji	4-84	5-—

Meteorološko poročilo.
Višina nad morjem 306.2. Srednji tlačni tlak 736.0 mm

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
17.	9. zv.	740.3	9.8	sl. jvzhod	oblačno
18.	7. zv.	740.9	8.4	sr. jvzhod	del. jasno
	2. pop.	740.1	13.3	p.m. svzh.	del. jasno
19.	9. zv.	741.6	10.0	sr. svzh.	oblačno
20.	7. zv.	740.8	6.4	m. svzhod	del. jasno
	2. pop.	740.8	8.2	sr. jvzhod	oblačno

Srednja temperatura sobote in nedelje: 11.2° in 10.6°, — normale: 14.6° in 14.5°. — Mokrina v 24 urah: 0.0 mm in 0.0 mm.

Zahvala.
Za obilne dokaze srčnega sočutja med boleznijo in ob smrti naše iskreno ljubljene, nepozabne soproge, oziroma matere, gospe
Marije Počkar
c. kr. poštnega poduradnika soproge
kakor za mnogobrojno spremstvo predrage pokojnice k zadnjemu počitku, izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naša najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo.
V Ljubljani, 18. sept. 1904.
Žalujoči ostali.

Trgovskega pomočnika
za trgovino norimberškega blaga sprejme takoj A. Auerja nasl. J. Korenčan. 2711—8

Margarina.
Išče se pod ugodnimi pogoji pri trgoveh in pekih vpeljan **zastopnik.**
Ponudbe pod „Margarina“ uprav. „Slov. Naroda“. 2716

Komi
se sprejme v špecerijsko trgovino. Kje, pove uprav. „Slov. Naroda“.

Proda se ceno
„Ljubljanski Zvon“ 1881—1903 in 5 letnikov „Dunajskega Zvona“, skupaj ali posamezno; prodajo posreduje **lv. Bonača** trgovina papirja v Ljubljani. — Priporočljivo za bralna društva in čitalnice. 2646—3

Otroško vrtmarico
ki zna perfektno slovensko in nemško, s finim vedenjem, se sprejme na deželi. — Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“. 2689—3

Dijaki
se sprejmejo pri učiteljski rodbini na hrano in stanovanje. Povpraša naj se: **Rimska cesta 7, vrata 18.**

IZ Londona 16. sept. 1904
ob 11. uri dopolne.
Naročeni najnovejši modeli pridojo.
John Robinson.

Originalna brzojavka, naslovljena na gospoda Bernatoviča, na vpogled v izlogi Angleškega skladišča za obleke, na Mestnem trgu št. 5.

Za p. n. dijake in dijakinje ter za šolsko mladež obleko za 10 % ceneje kakor doslej. 2699—2

Učne knjige za vse srednje in ljudske šole
v najnovejših odobrenih izdajah
pisane in risane kakor tudi druge
šolske potrebščine
v najboljši kakovosti in po zmernih cenah
priporoča
Schwentner
v Ljubljani.

Dvorski trg 3.
od 1. novembra dalje
Prešernove ulice 3.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.— Zamenjava in ekskomptuje izdane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavecije. Eskompt in inkasso menic. Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja. 39—106 Promet s čeki in nakaznicami.

Deklice
ali dečki, ki si žele privatno pridružiti igranju na klavirju in ob enem teorijo, naj se sglase pod šifro: „Dobri uspeh“ posta restant v Ljubljani. 2712—2

gostilne
se oddajo s 1. novembrom v najem. Več pove uprav. „Slov. Naroda“.

Službe iščoči
vsakršnega poklica, ki se hote pečati s prodajanjem nekega lahko razpečavajočega predmeta, dobe lahko proti mesečni gotovi plači in visoki proviziji hitro službo. 2622—8
Ponudbe pod „M. G. 1069“ na naslov **Haasenstein & Vogler, A. G. München.**

DEBELOST
odstrani hitro in garant. neškodljivo Thielejev čaj za odstranjenje debelosti. Najfinjša izpričevala. Zavitek 2 K (po pošti 2-50 K franko po povz.) iz lekarn Jos. pl. Türk, Budapesta, Koenigs. št. 12. 2620—2

Grenčica „Florian“ in likér „Florian“
najboljša kapljica za želodec. 5—213

Gospice
z dežele, ki žele ponka v krojerisanju in izdelovanju ženskih oblek se sprejemajo istotam tudi na hrano in stanovanje. 8719
L'ecole des Modes „Narodna tiskarna“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 5 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopolne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne osebni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej.

Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr., Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m jutraj v Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne osebni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopolne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga-Linc Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovic, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal z Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči osebni vlak z Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči osebni vlak z Grosupljeja od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m dopolne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Knjigarna Kleinmayr & Bamberg
v Ljubljani, Kongresni trg 2
priporoča svojo
popolno zalogo
vseh na tukajšnjih in zunanjih učiliščih, zlasti na tukajšnji c. kr. I. in II. drž. gimnaziji, c. kr. državni višji realki in c. kr. moškem in ženskem učiteljskem, na privatnih, ljudskih in meščanskih šolah uvedenih
šolskih knjig
najnovejših izdaj v sešitkih in v stanovitnih šolskih vezbah po najnižjih cenah.
Zaznamki uvedenih učnih knjig se oddajo zastoj. — Ljubljanski šolski koledar 2 vin. 2627—7